

[Justitsministeren.]

knyttet kommentarer til bestemmelserne om prostitution, specielt om tilføjelsen til § 225 i borgerlig straffelov. Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen gav udtryk for betænkelighed ved at gå op til 21 års alderen. Jeg kan dertil sige, hvad det ærede medlem også selv pegede på, at det forslag, kommissionen fremsatte, var langt videregående end det, jeg er havnet i, men jeg må erkende, at jeg ikke er utilgængelig for de betænkeligheder, det ærede medlem gav udtryk for. Jeg forstod, at også det ærede medlem hr. Thisted Knudsen havde visse betænkeligheder, og at navnlig det ærede medlem fru Else-Merete Ross var meget betænkelig ved denne bestemmelse og fandt, at den kunne indebære meget uheldige bivirkninger, herunder pengeafpresning. Det ærede medlem var noget betænkelig ved overhovedet at kriminalisere forhold til personer i den alder, der her er tale om. Jeg kan ikke afvise den betragtning; i virkeligheden ved vi alt for lidt om hele dette problem, og jeg tør slet ikke lægge mig fast på, at det, vi er nået frem til i § 225, stk. 4, er det rigtige. Jeg giver det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen fuldstændig ret i, at man må stille sig skeptisk over for, om det overhovedet er muligt ad straffelovens vej at nå det mål, man siger imod, men på den anden side vil jeg gerne sige, at man alligevel kommer ud for dette i den homoseksuelle prostitution, at unge mennesker mellem 18 og 21 år kan blive bragt ud i uføret. Det kan have alvorlige sociale følger for dem, at de her kommer ud i noget, de måske knap kan vurdere endnu. Jeg erkender, at mange af dem er særdeles hårdkogte, det viser pengeafpresningsaffærerne også, men der er mange uheldige sociale følger knyttet til den homoseksuelle prostitution, og jeg tror, vi skal være meget omhyggelige i vore overvejelser i udvalget omkring dette spørgsmål. Jeg erkender uden videre, at jeg forstår begge synspunkter, både betænkelighederne ved og ønsket om at kriminalisere, i hvert fald indtil 21 år.

Naturligvis har det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen ret i, at her straffer man, det gør man ikke i den heteroseksuelle prostitution. Man gør altså homoseksualitet til noget lavere. Det er et følelsesmæssigt

argument, man ikke uden videre kan afvise, og vi må tage det med i de forhandlinger, vi skal føre.

Samtlige ordførere har vist knyttet kommentarer til ændringerne i den borgerlige straffelovs § 293, altså brugstyveri. Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen var noget skeptisk med hensyn til en skærpelse af straffeloven på dette punkt og ville i stedet for have låseanordninger på alle nye vogne. Det ærede medlem talte i denne forbindelse meget morsomt om kyskhedsbælter — jeg er ked af, at jeg ikke selv fandt på det. Det ærede medlem fru Else-Merete Ross var også inde på tanken og ville gøre låseanordninger obligatoriske. Jeg tør ikke lægge mig på noget standpunkt i øjeblikket; jeg ville tro, man kan havne i en ordning, hvorefter nye vogne obligatorisk skal være udstyret med ratlås. Så rejser der sig naturligvis det spørgsmål, om forsikringsselskaberne vil yde bidrag her til ved at nedsætte præmien, når vognen er forsynet med ratlås, men det vil forsikringsselskaberne ikke, så vidt jeg er orienteret, idet de hævder, at biltyverier har meget ringe betydning for deres risiko, men det er ting, som det udvalg, der i øjeblikket er nedsat, ser på. Jeg håber, at udvalgets betænkning snart kan foreligge, så vi kan vende tilbage til spørgsmålet. Om vi tør gå så vidt at indføre obligatorisk ratlås for alle vogne, er vel et problem. Der er alligevel mange gamle vogne, og risikoen for, at de bliver hugget, er relativt lille, så det vil være for dyrt at udstyre dem med selv en billig ratlås.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen var tilhænger af en skærpelse af straffen for overtrædelse af § 293 og nævnte med megen glæde et tilfælde, han havde været ude for, hvor en fader havde afstraffet sit barn rent fysisk for et foretaget brugstyveri, og jeg opfattede det nærmest, som om det ærede medlem ville rejse spørgsmålet om indførelse af pryglestraf for brugstyveri. (*Afbrydelse.*) Nå, det var ikke meningen, det glæder mig oprigtigt, for ellers ville jeg have været nødt til at sige frygtelige ting i den anledning. Det ærede medlem må imidlertid øjensynlig have læst § 293 på en mærkelig måde, for det ærede medlem sagde, at det var en formildende omstændighed, at tingen blev bragt til-